

Буденність

Влада Втома

Руки як ножі,
Прорізають горловину.
Впадаю в крайнощі,
Щоб не лягти у домовину.
Крізь сльози і пільму,
Сонні муки,
Я намагаюся втікти,
Але боюсь розлуки.
Можливо щось не так?
Не ті думки, не ті піхоти,
Очі, вії губи, ніс,
Відстунь теплої турботи?
Я не знаю.
Я втікаю.
Куди втікаю –
Я не знаю.